

ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ

Οι παθογένειες αντεπιτίθενται

ΓΡΑΦΕΙΟ

**ΒΑΣΙΛΗΣ
ΚΟΝΤΟΓΙΑΝ-
ΝΟΠΟΥΛΟΣ****Τ**α όσα διαδραματίζονται, με αφορμή το νο-

μοσχέδιο για τη «μικρή ΔΕΗ», είναι ακόμη ένα επεισόδιο, ίσως το πιο σημαντικό, στη σύγκρουση ανάμεσα στις δύο Ελλάδες. Την Ελλάδα που πασχίζει να βρει τον δρόμο προς τον ευρωπαϊκό εκσυγχρονισμό. Και την Ελλάδα της ακινησίας, της οπισθοδρόμησης και των παθογενειών. Η ΔΕΗ εκφράζει το συμπύκνωμα όλων των παθογενειών που οδήγησαν τη χώρα στη χρεοκοπία, την κοινωνία σε απόγνωση και το πολιτικό σύστημα σε απαξίωση και αποσύνθεση. Μία δημόσια επιχείρηση, που ιδρύθηκε πριν από 60 χρόνια για να αποτελέσει μοχλό ανάπτυξης της χώρας, σταδιακά εκτράπηκε στην εξυπηρέτηση κομματικών, συντεχνιακών και κρατικοδιαπλων οικονομικών συμφερόντων, σε βάρος της ανάπτυξης. Συνυπεύθυνα όλα τα κόμματα, είτε άσκησαν εξουσία είτε όχι.

Η ΧΩΡΑ βρίσκεται στην κρισιμότερη καμπή του οδυνηρού αγώνα για τη έξοδο από την κρίση. Η δημοσιονομική προσαρμογή που επιτεύχθηκε, με τη θυσία ενός εκατομμυρίου ανέργων, τη φτωχοποίηση του ενός τρίτου της κοινωνίας και την κατάρρευση της μεσαίας τάξης, εξάντλησε τα όριά της. Μόνο οι διαρθρωτικές τομές και οι μεταρρυθμίσεις είναι αυτές που θα αποτρέψουν περαιτέρω μειώσεις μισθών και συντάξεων και θα διαμορφώσουν συνθήκες ανάπτυξης. Η μεταρρυθμιστική «κόπωση» συνιστά τη μεγαλύτερη απειλή ακύρωσης των θυσιών του ελληνικού λαού και της ελπίδας για έξοδο από την κρίση.

Η ΣΥΓΚΥΒΕΡΝΗΣΗ, παρά την πυγμή που επέδειξε με την επιστράτευση των απεργών της ΔΕΗ, δεν πείθει για τη μεταρρυθμιστική δυναμική και την αποτελεσματικότητά της. Ο πρόσφατος κυβερνητικός ανασχηματισμός οδηγεί προς την αντίθετη κατεύθυνση. Το ΠΑΣΟΚ, σε πορεία αποσύνθεσης, νοθεύει την αποτελεσματικότητα των μεταρρυθμίσεων επιχειρώντας μάταια να εμφανιστεί ως ο ευαίσθητος κοινωνικά εταίρος. Το φιάσκο της «μεταρρύθμισης» του γάλακτος, που κατέληξε στην αύξηση της τιμής του αντί της μείωσης, φοβούμαι ότι θα επαναληφθεί και στην περίπτωση της «μικρής ΔΕΗ» εξαιτίας των παραχωρήσεων σε εκλογικές πελατείες.

ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΕΙΣ και αποτελεσματικότητα οριοθετούν τον μονόδρομο για την έξοδο από την κρίση. Κοινός παρονομαστής η πολιτική σταθερότητα. Αυτή συνειπάζεται την ολοκλήρωση του έργου της συγκυβέρνησης με την εξάντληση της 4ετίας και την ανασυγκρότηση του προοδευτικού δημοκρατικού χώρου, που θα καλύψει το κενό ανάμεσα στη συντηρητική ΝΔ του Α. Σαμαρά και τη λαϊκιστική Αριστερά του Α. Τσίπρα. Ο δρόμος που υποδεικνύει ο Αλέκος Παπαδόπουλος θέτει όλους ενώπιον των ευθυνών μας.